

[Anden næstformand]

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Roskilde universitetscenter.

(Lovforslag nr. L 37. Fremsat 10/10 78. Første behandling 12/10 78. Betænkning 16/11 78. Anden behandling 22/11 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 88 stemmer mod 54.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

(Lovforslag nr. L 42. Fremsat 13/10 78. Første behandling 24/10 78. Betænkning 15/11 78. Anden behandling 22/11 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 120 stemmer mod 23.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1977.

(Beslutningsforslag nr. B 47. Fremsat 16/11 78 i betænkning fra retsudvalget. Første behandling 21/11 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Steen Folke (VS):

Når jeg tager ordet i denne sag, er det, fordi VS ikke er betækningsberettiget i retsudvalget, og fordi jeg ønsker at motivere, hvorfor VS vil undlade at stemme til forslaget om at tage ombudsmandens beretning for 1977 til efterretning.

De foregående år har VS stemt for at tage beretningen til efterretning. Vi finder, at ombudsmandsinstitutionen er en nyttig klageinstans, selv om vi ikke kan betragte den som udtryk for en højere, systemafhængig retfærdighed. Naturligvis er der en række af ombudsmandens konkrete afgørelser, som vi er uenige i, men det har der også været de foregående år, og det har ikke forhindret os i at tage beretningen til efterretning. Vi er enige i, at det vil undergrave ombudsmandsinstitutionen, hvis folketinget bliver en slags overinstans, der skal debattere og tage stilling til alle de konkrete sager.

Det, der har ændret vores holdning til ombudsmandens beretning i år, er hans optræden i forbindelse med den såkaldte mexikanersag, omtalt som sag nr. 102 i beretningen. Det er vel at mærke ikke blot et spørgsmål om enighed eller uenighed i ombudsmandens konkrete afgørelse af sagen. Ombudsmanden blev spurgt om og behøvede kun at svare på, hvorvidt udvisningen af den pågældende mexikaner var tilladt efter gældende lov. Med den skandaløst ringe retsbeskyttelse af udlændinge, der findes her i landet, kan der vist ikke være tvivl om, at det juridiske grundlag for udvisningen for så vidt var i orden. Det kunne ombudsmanden så have svaret, men det nøjedes ombudsmanden ikke med. Han følte sig foranlediget til at videre-